

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	V/1014-0/2019
Érkezett:	2019 JÚN 14.
Példány:	1
Melléklet:	23 db
Kezelőiroda:	H

Alkotmánybíróság
Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

Az irat elektronikus
iratról készített másolat.

A DOKUMENTUMOT DIGITÁLIS
ALÁÍRÁSSAL LÁTTA EL

Győri Közigazgatási és

Munkaügyi Bíróság

Érkeztetés módja: személyesen/kézbesítővel küldve/
postán/e-mailen/faxon érkezett

Érkezett: 2019 JÚN 03.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az ügyirat száma: 1.K.27.151/2019

Alulírott

Indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény
26-27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.27.151/2019/11. számú** ítéletének alaptörvény-ellenességét és az Abtv. 43. §-a alapján semmisítse meg azt azzal, hogy a megsemmisítés terjedjen ki a **Komárom-Esztergom Megyei NAV – a NAV Fellebbviteli Igazgatóság 2235237962 számú** határozatával helybenhagyott – **9583362837 számú** határozataira is, mivel azok sértik az Alaptörvény II. cikkben foglalt emberi méltósághoz, a VI. Cikk 1-2. bekezdésben foglalt családi élet, otthon és jóhírnév tiszteletben tartásához, a XIII. Cikkben foglalt tulajdonhoz való, a XV. Cikkben foglalt törvény előtti egyenlőséghez, a XXIV. Cikkben foglalt részrehajítás mentes, tisztességes eljáráshoz, indokoláshoz és a XVIII. Cikk (1) bekezdésben foglalt független és pártatlan bírósághoz valamint a (7) bekezdésben foglalt jogorvoslathoz való jogaimat. Az ítélet ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében megfogalmazott jogállamiság és jogbiztonság követelményével szemben is.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a súlyos és helyrehozhatatlan kár elkerülése érdekében az eljárást soron kívül folytassa le és az Abtv. 61. § alapján az indokolatlan adóvégrehajítás felfüggesztésére hívja fel a Komárom-Esztergom Megyei NAV-ot.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 57.§ alapján kérje be a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága 7138683334 ügyiratszámú valamint a Komárom-Esztergom Megyei NAV 9583362837 számú határozatának alapjául szolgáló teljes iratanyagot és a Közigazgatási Bíróság ügybeni aktáját. Az eljárások során keletkezett teljes iratanyagokat jelen eljárás részévé kívánom tenni.

Panaszom indokai a következők:

Pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

[1] Indítványozó 2007-ben megvásárolta első lakását, melyhez pénzkölcsönre volt szüksége és amelyhez a Magyar Állam készfizető kezességét vállalt (35 év alatti, első lakást vásárló, gyermekét egyedül nevelő).

[2] A Magyar Állam a pénzkölcsönre irányuló szerződésnek nem alanya, polgári jogviszonyba nem kerül sem a Hitelezővel, sem az Indítványozó Fogyasztóval. Az állami kezességvállalásnál a közjogi jogviszony a fiatalok lakáskölcsönéhez kapcsolódó állami kezesség vállalásának és érvényesítésének részletes szabályairól szóló 4/2005. (I.12.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Rendelet) alapján jön létre a garantált hitelrész első folyósítási napjától kezdődően.

[3] Tekintettel arra, hogy a Hitelező és az Indítványozó között számos jogvita alakult ki és a Hitelező a legalapvetőbb együttműködési kötelezettségét sem teljesítette a dokumentumkiadások és elszámolásokkal kapcsolatosan, így Indítványozó polgári peres eljárást indított a Tatabányai Törvényszék előtt 2015-ben.

[4] A vitatott jogi helyzetről és a vitatott követelésről, a folyamatban lévő bírósági peres eljárásról Indítványozó az Adóhatóságot először 2015. novemberében, majd 2017. decemberében értesítette és kérte, hogy a Hitelező esetleges állami kezesség beváltására irányuló kérelmét utasítsa el, illetőleg ellenőrzést folytasson le az ügyben.

[5] A bíróság előtti peres eljárást figyelmen kívül hagyva a Hitelező a szerződést 2017. november 21-én azonnali hatállyal felmondta és az Adóhatóság által 2018. május 23-án érkeztetett igénylőlapot nyújtott be az állami kezesség beváltása érdekében. Az Adóhatóság közigazgatási perben tett nyilatkozata szerint a Hitelező Kérelmező által a kérelemhez kötelezően csatolt felmondás nem tartalmazta az Indítványozó a Kőjegyzőkről szóló törvény 142. § (3) bekezdés szerinti felmondásra tett válaszát, melyben a Hitelező Kérelmező követelését jogalapjában, összecszerúságában is vitatja és amely válasz a felmondás kötelező részét kell képeznie.

A Rendelet 7.§ (2) bek. szerint amennyiben az állami kezességvállalással érintett hitelszerződés felmondásra kerül, vagy a véglejáratkor a kölcsönt az adós még nem fizette teljesen vissza, a hitelintézet a hitelszerződés lejáratát, illetve - amennyiben az korábbi - annak felmondását követő 180 naptári napon belül érvényesítheti az állami kezességvállalásból eredő jogait az állami adóhatóságnál. E határidő elmulasztása jogvesztéssel jár. A hitelintézet az állami kezesség beváltását az adóhatóságnál kezdeményezheti a melléklet szerinti igénylőlap felhasználásával a 10032000-01907027 NAV Állami kezesség beváltás folyósítási számla ellenében

[6] A Hitelező kérelmére indult eljárás a Hitelező és Adóhatóság között közjogi jogviszony keretében történt, az igénylőlapon a Hitelező megjelölt egy kifizetésre kért összeget, mely már a garantált hitelrész vonatkozásában is meghaladta a „szerződésben” foglalt garantált hitelrész összegét.

Az Adóhatóság teljesítette a Hitelező „bemondás” szerinti igényét, ellenőrzést, bizonyítást nem folytatott le.

Indítványozó a fenti eljárásnak nem volt alanya, arról tudomással nem bírt.

[7] Ezt követően a Komárom-Esztergom Megyei NAV hivatalból indított adóigazgatási eljárásában az Indítványozónak a 2018.09.25-én kelt, 2018.10.05-én kézbesített, 9583362837 számú határozatával az Indítványozót 2.129.439 Ft állammal szemben fennálló kötelezettség megfizetésére kötelezte a Takarékszövetkezet Nyrt. (továbbiakban: Hitelező) kérelmére kiutalt állami kezesség következtében.

A kötelezés összege tárgyában az alperes csak utalt egy másik adóhatározatra, az abban foglalt összeg „figyelembevételével” határozta meg az elsőfokú hatóság a kötelezettség összegét

A kötelezés megegyezik a Hitelező kérelmére indult megelőző eljárásban, a Hitelező kifizetésre igényelt „bemondott” összegével.

Az elsőfokú eljárásban Indítványozó nem vett részt, arról tudomással nem bírt.

A határozat kézhezvétele után a személyes iratbetekintést a NAV megtagadta, majd egy később hozott határozatában egy részben engedélyezte.

[8] Indítványozó fellebbezéssel fordult a NAV Fellebbviteli Igazgatóságához.

Indítványozó fellebbezésében sérelmezte a 1, Kérelem jogvesztő határidőn túli benyújtását 2, Független jogi helyzet, vitatott követelés figyelmen kívül hagyását 3, az Állami kezesség fennállásának vizsgálatának hiányát 4, a Határozat kötelező tartalmi elemeinek mellőzését, az előírt kötelezettség megalapozatlanságát.

Sérelmezte, hogy az adóhatóság döntése nem tartalmazta a megállapított tényállást és a bizonyítékokat.

A másodfokú adóhatóság az elsőfokú döntést helybenhagyta 2019.01.16-án kézbesített 2235237962 számú határozatával.

[9] Indítványozó a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz fordult és kérte az első- és másodfokú határozatok elsődleges megsemmisítését, másodlagosan hatályon kívül helyezését és megváltoztatását.

[10] Felperes Indítványozó hivatkozott, hogy az Alperes Adóhatóság eljárása során jogszabálysértő, megalapozatlan, iratellenes döntést hozott és sérti felperes tisztességes eljáráshoz való jogát, jogvitájának eldöntéséhez bíróság általi eldöntésének való jogát, emberi méltóságát.

Az eljáró hatóság megsértette az Air. 1.§ rendelkezéseit, mert nem az Air. törvénynek és más jogszabályoknak megfelelően gyakorolta jogait és teljesítette kötelezettségeit.

Megsértette az Air. 4.§-ban foglaltakat is, hiszen az adóhatóság az eljárás során az érintett ügyre vonatkozó tényeket nem vette figyelembe, a bizonyítékokat nem értékelt, döntését nem valóságghú tényállásra alapozta.

Eljáró bíróság elmulasztotta alkalmazni A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 79. § rendelkezéseit, miszerint: Ha a megelőző eljárás hivatalból indult, és a fél az abban megállapított tényállás megalapozatlanságát, hiányosságát vagy iratellenességét valószínűsíti, a bíróság a közigazgatási szervet a tényállás valóságának bizonyítására kötelezi

Felperes Indítványozó hivatkozott az egész eljárás EU jogba ütközésébe is.

[11] A Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresetet elutasította I.K.27.151/2019/11. számú ítéletével, melyet Indítványozó jogi képviselője 2019.04.15-én vett kézhez.

Az ítélet indoklása szerint:

„az adóhatóság ebben az eljárásban az alapul szolgáló jogviszonyt nem vizsgálhatja, ezért a kezesség érvényesítésére irányuló eljárásnak nem előfeltétele az alapul szolgáló jogviszonnyal kapcsolatos jogvita esetén a polgári eljárás eredményének bevétele”

„Az adóhatóság a kezesség érvényesítése iránti eljárásban a Korm.r. 7.§ (4) bekezdése és az Art.163.§ (1) és (3) bekezdése alapján, illetve annak helyes értelmezése szerint csak arról dönthet, hogy a hitelintézet eljárása a kölcsönnyújtásnál megfelelt-e a Korm.r.-ben meghatározott feltételeknek, azaz a hitelintézet teljesítette-e a rendelet azon feltételeit, amely mellett az adós részére állami kezesség megállapítható.”

„A Korm.r. által szabályozott eljárásban tehát nem történik más, mint hogy – amennyiben a hitelintézet a feltételeknek megfelel – az állami kezesség alapján a szerződésben rögzített összeget az állam kifizeti a hitelintézetnek és innentől a követelés az államot illeti meg. Ez a tény nem befolyásolja azt, hogy amennyiben egyébként a felperes által hivatkozott polgári peres eljárásban a felperesre nézve kedvező döntés születik, az ne hatna ki a felperesnek az immáron állammal szemben fennálló jogviszonyára.”

„Tekintve, hogy a hitelintézet és a felperes közötti alap jogviszonyra tartozó kérdés a kölcsönszerződés létrejötte, érvényessége, illetve a tisztességtelen szerződési feltételek megítélése, továbbá a követelés jogalapja és annak összege, az adóhatóságnak a fentiekre figyelemmel a saját eljárásában erre nem kellett figyelemmel lennie és az ezzel kapcsolatos polgári peres eljárás eredményét sem kellett bevárnia.”

„A felperes hivatkozott a Korm.r. 5.§ (1) bekezdésére, mely az állami kezességvállalás

időtartamát határozza meg. Ebből a rendelkezésből azonban nem következik az, hogy a közigazgatási eljárásban vizsgálni kellene, hogy a garantált hitelrész folyósítása megtörtént, illetve mikor történt, sem pedig azt nem kell vizsgálnia a Korm.r. 5.§ (2) bekezdése alapján, hogy a kölcsön törlesztése akár részben is megtörtént-e és ezzel milyen mértékben csökkent a garantált hitelrész összege, mivel ez ugyancsak a követelés összecszerűségével kapcsolatos, a hitelintézet és felperes közötti polgári jogviszonyra tartozó kérdés.”

„Ez utóbbi körben rögzíti a bíróság, hogy helytállóan utalt arra alperes, hogy a számszaki ellenőrzés kizárólag a kérelemben megjelölt összeg és a közjegyzői okiratban foglalt összeg összevetésére terjed ki.”

„A felperes által a keresetlevélben hivatkozott Európai Bíróság által hozott ítéletek a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltétel jogkövetkezményeivel foglalkoznak. Ez azonban ugyancsak a felperes és a hitelintézet közötti polgári jogviszonyra tartozó kérdés, a szerződés tisztességtelenségének megítélése nem képezte a közigazgatási eljárás tárgyát, a Korm.r. alapján azt az adóhatóságnak vizsgálnia nem kellett, így a kezesség beváltására irányuló eljárás uniós jogba való ütközése sem merülhetett fel.”

[12] Az Adóhatóság 2019.04.01-én felperes tárhelyén elhelyezte a fizetési felszólítását az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (továbbiakban : Avt. tv.) szerint:

30. § (1) Az adóhatóság a tartozás megfizetésére az adóst felhívhatja, eredménytelen felhívás esetén, továbbá ha a felhívás alkalmazása a körülmények alapján célszerűtlen, a végrehajtást megindítja.

35. § (1) A végrehajtás során szükség esetén állami kényszert is lehet alkalmazni, hogy az adós teljesítse a kötelezettségét.

(2) Az állami kényszer - e törvény keretei között - elsősorban az adós vagyoni jogait korlátozhatja, kivételesen az adós személyiségi jogait is érintheti.

Az adóhatóság helyszíni kényszerselekményeket, jövedelemre letiltást, bankszámlára inkasszót és ingó-jármű- és ingatlan foglalást végezhet.

[13] Az Adóhatóság Indítványozó adószámláján lévő a külföldi kifizető helyett befizetett jövedelmadó és járulék előlegeket elvezette Indítványozó kérelme ellenére is.

[14] Az Adóhatóság fizetés letiltást foganosított Indítványozóval szemben, Indítványozó munkáltatója 2019.05.23-án vette kézhez a hatósági elektronikus levelet.

A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság I.K.27.151/2019/11. számú ítéletével szemben fellebbezési lehetőség nincs, indítványozó a jogorvoslati lehetőségeket már kimerítette. Az adóvégrehajtási eljárásban jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Indítványozó nyilatkozik, hogy az ügyben felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt nincsen, illetve arról, hogy perújítást nem kezdeményezett az ügyben.

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Indítványozó nyilatkozik, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz benyújtására szolgáló határidő megtartásra került, hiszen a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság I.K.27.151/2019/11. számú elektronikusan megküldött ítélete az Indítványozó jogi képviselője által 2019.04.15-én került átvételre, a 60 nap nem telt le.

Az indítványozó érintettségének bemutatása

A Komárom-Esztergom Megyei NAV hivatalból indított elsőfokú-, valamint a NAV Fellebbezési Igazgatóság másodfokú eljárásában Indítványozó Adózóként került megjelölésre, a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt folyó eljárásban Felperesként vett részt Indítványozó. Alkotmányjogi panaszban támadott döntések az Indítványozó személy jogait és érdekeit érinti.

Befogadhatóság

Az Abtv. 29. § szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Panaszom mindkét - vagyilagosan meghatározott - feltételnek megfelel.

Az alapügyben alkalmazandó jogszabályhelyek

Az adóhatósági határozatok bírósági felülvizsgálata körében megsértett jogszabályok

A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény

2. § [A bíróság feladata]

(1) A bíróság feladata, hogy eljárásával a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben - erre irányuló megalapozott kérelem esetén - hatékony jogvédelmet biztosítson.

(2) A bíróság a közigazgatási jogvitát tisztességes, koncentrált és költségtakarékos eljárásban bírálja el.

(3) A bíróság a perkoncentráció és az eljárási igazságosság érvényesülése érdekében az e törvényben meghatározott módon és eszközökkel hozzájárul ahhoz, hogy a felek és más perbeli személyek eljárási jogait gyakorolhassák és kötelezettségeiket teljesíthessék.

(4) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a bíróság a közigazgatási jogvitát a kereseti kérelem, a felek által előterjesztett kérelmek és jognyilatkozatok keretei között bírálja el. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe.

(5) A bíróság törvényben meghatározott esetben hivatalból vizsgálatot, illetve bizonyítást rendelhet el.

34. § [Az Európai Unió Bírósága vagy az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezése]

A bíróság hivatalból vagy kérelemre, a polgári perrendtartás szabályainak alkalmazásával kezdeményezheti

a) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárását,

b) az Alkotmánybíróság jogszabály, jogszabályi rendelkezés, közjogi szervezetszabályozó eszköz vagy jogegységi határozat alaptörvény-ellenességének megállapítására, továbbá nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására irányuló eljárását.

78. § [A bizonyítás eljárási szabályai]

(1) A bizonyításra a polgári perrendtartás szabályait az e fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A bíróság a bizonyítékokat egyenként és összességükben, a megelőző eljárásban megállapított tényállással összevetve értékeli.

79. § [Bizonyítási kötelezettség]

(1) Ha a megelőző eljárás hivatalból indult, és a fél az abban megállapított tényállás megalapozatlanságát, hiányosságát vagy iratellenességét valószínűsíti, a bíróság a közigazgatási szervet a tényállás valóságának bizonyítására kötelezi.

Az adóigazgatási eljárások körében megsértett jogszabályok

Az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény

1. § [Törvényesség (legalitás) elve]

Az adózó, az eljárás egyéb résztvevője és az adóhatóság e törvénynek és más jogszabályoknak megfelelően gyakorolhatja jogait és teljesíti kötelezettségeit.

2. § [Szakszerű és hatékony eljárás elve]

Az adóhatóság a szakszerűség, a hatékonyság és a költségtakarékosság érdekében úgy szervezi meg a tevékenységét, hogy - a tényállás tisztázására vonatkozó követelmények sérelme nélkül - az eljárás a lehető leggyorsabban lezárható legyen, és az adózónak, az eljárás egyéb résztvevőjének és az adóhatóságnak a legkevesebb költséget okozza.

3. § [A megkülönböztetés és „részhajlás” tilalma]

Az adóhatóság minden ügyben jóhiszeműen, megkülönböztetés nélkül, a jogszabályoknak megfelelően köteles eljárni és intézkedni.

4. § [Egyedi elbírálás elve]

Az adóhatóság az eljárás során az érintett ügyre vonatkozó tényeket veszi figyelembe, minden bizonyítékot súlyának megfelelően értékeli, döntését valóságos tényállásra alapozza.

11. § [Az adózó]

(1) Adózó az a személy, akinek vagy amelynek adókötelezettségét adót, költségvetési támogatást megállapító törvény, e törvény, az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) vagy önkormányzati rendelet előírja.

9. § [Az adóigazgatási eljárás megindítása]

Az adóigazgatási eljárás kérelemre vagy hivatalból indul.

42. § [Az iratbetekintési jog]

(1) Az adózó jogosult az adózásra vonatkozó iratok megismerésére. Minden olyan iratba betekinhet, arról másolatot készíthet vagy kérhet, amely jogainak érvényesítéséhez, kötelezettségeinek teljesítéséhez szükséges.

58. § [A tényállás tisztázása]

(1) Ha a döntéshozatalhoz nem elegendő a rendelkezésre álló adat, az adóhatóság bizonyítási eljárást folytat le.

(2) A hatósági eljárásban minden olyan bizonyíték felhasználható, amely a tényállás tisztázására alkalmas. Nem használható fel bizonyítékként jogszabálysértéssel megszerzett bizonyíték.

(3) Az adóhatóság által hivatalosan ismert és a köztudomású tényeket nem kell bizonyítani.

(4) Ha a törvény eltérően nem rendelkezik, az adóhatóság szabadon választja meg a bizonyítás módját, és a rendelkezésre álló bizonyítékokat bizonyító erejüknek megfelelően értékeli.

59. § [Nyilatkozattétel saját ügyben]

(1) Az adózónak joga van ahhoz, hogy az eljárás során nyilatkozatot tegyen, vagy a nyilatkozattételt megtagadja.

(2) Ha a tényállás tisztázása azt szükségessé teszi, az adóhatóság az adózót nyilatkozattételre hívhatja fel.

72. § [A döntés formája]

Az adóhatóság az adóügy érdemében határozattal, az eljárás során eldöntendő egyéb kérdésben végzéssel dönt. Az adóügy érdeméhez tartozik minden, az adókötelezettséget érintő, az adózó, az adó megfizetésére kötelezett személy jogát, kötelezettségét megállapító döntés. A nyilvántartás vezetésével kapcsolatos hatósági eljárásban - ideértve a kiutalási és az átvezetési kérelem elbírálását is -, ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az adóhatóság csak abban az esetben hoz határozatot, ha az adózó kérelmét nem teljesíti. Határozatnak minősül a fizetési meghagyás is.

73. § [A döntés tartalma]

(1) A döntés tartalmazza:

a) az eljáró adóhatóság, az adózó és az ügy azonosításához szükséges minden adatot,

b) a rendelkező részt az adóhatóság döntésével, a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatos tájékoztatással és a felmerült eljárási költséggel,

c) a megállapított tényállásra és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokra, az adózó által felajánlott és mellőzött bizonyítékokra, a mérlegelés és a döntés indokaira, az ügyintézési határidő leteltének napjára, továbbá a döntést megalapozó, valamint a hatóság hatáskörét és illetékességét megállapító jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolást, valamint

d) a döntéshozatal helyét és idejét, a hatáskör gyakorlójának nevét, hivatali beosztását, valamint a döntés kiadmányozójának a nevét, hivatali beosztását, ha az nem azonos a hatáskör gyakorlójával.

(2) Jogorvoslatról való tájékoztatást mellőző, az indokolásban pedig csak az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölését tartalmazó egyszerűsített döntés hozható, ha az adóhatóság a kérelemnek teljes egészében helyt ad.

Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény

1. § [A rendeltetésszerű (célhoz kötött) joggyakorlás követelménye (joggal való visszaélés tilalma)]

Az adójogviszonyokban a jogokat rendeltetésszerűen kell gyakorolni. Az adótörvények, önkormányzati rendeletek alkalmazásában nem minősül rendeltetésszerű joggyakorlásnak az olyan szerződés vagy más jogügylet, amelynek célja az adótörvényben, önkormányzati rendeletben foglalt rendelkezések megkerülése.

163. § [Állami garancia beváltásához kapcsolódó eljárás]

(1) Az adóhatóság az állami garancia beváltására irányuló kérelem elbírálása során vizsgálja a garanciabeváltás (kezeség) jogszabályban előírt feltételeinek teljesülését.

(2) Az adóhatóság a garanciát, kezességet beváltó jogosultnál (hitelintézetnél) folytatott eljárását szükség esetén kiterjeszti az eredeti kötelezettre is.

(3) Ha a hitelintézet eljárása a feltételeknek nem felel meg, az adóhatóság az állami garancia (kezeség) beváltás iránti kérelmet elutasítja.

(4) Ha a kérelmet az adóhatóság teljes mértékben teljesíti, a határozat ellen fellebbezésnek helye nincs.

(5) Az adóhatóság az adómegállapításhoz való jog elévülésének határidején belül új eljárást folytathat le, ha az állami garancia beváltásával kapcsolatosan a korábban lefolytatott eljáráshoz képest új tény, körülmény merül fel, amely alapján az eljárásra az állami adó- és vámhatóság vezetője utasítást ad. Új eljárás nem indítható, ha az elrendelése feltételeinek meglététől számított hat hónap eltelt.

A fiatalok lakáskölcsönéhez kapcsolódó állami kezesség vállalásának és érvényesítésének részletes szabályairól szóló 4/2005. (I.12.) Kormányrendelet

1. § (1) Az állam a mindenkori éves költségvetési törvényben, valamint e rendeletben foglalt feltételek teljesülése esetén készfizető kezességet vállal a központi költségvetés terhére a lakáscélú ingatlan építéséhez, vásárlásához hitelintézettől igényelt kölcsön összegének a hitel fedezetéül szolgáló, a hitelcél szerinti lakásingatlan hitelbiztosítéki értékének 60%-át meghaladó részére, legfeljebb e hitelbiztosítéki érték 100%-áig (a továbbiakban: garantált hitelrész). Az állami kezességvállalás mértéke a garantált hitelrész és az erre felszámított kamat és kezelési költség 100%-a.

2. § (4) A hitelintézet a kölcsönszerződésben rögzíti a garantált hitelrész összegét és annak arányát a teljes kölcsönösszege belül.

(5) A garantált hitelrész összegét a fedezetül szolgáló, hitelcél szerinti ingatlan hitelbírálatkor megállapított hitelbiztosítéki értéke alapján kell meghatározni. Az ingatlan hitelbiztosítéki értékének futamidő alatt történő változása nem érinti a garantált hitelrész összegét.

5. § (1) Az állami kezességvállalás időtartama a garantált hitelrész első folyósítási napjától a felvett kölcsön és járulékai visszafizetéséig, illetve az állami kezesség beváltásáig áll fenn.

(2) A kölcsön törlesztése során a 2. § (4) bekezdése szerinti arány megtartása mellett csökken a garantált hitelrész összege.

7. § (1) Az adós nem teljesítése esetén a hitelintézet a hitel felmondását megelőzően belső szabályai szerint felszólítja az adóst a tartozás rendezésére.

(2) Amennyiben az állami kezességvállalással érintett hitelszerződés felmondásra kerül, vagy a véglejáratkor a kölcsönt az adós még nem fizette teljesen vissza, a hitelintézet a hitelszerződés lejáratát, illetve - amennyiben az korábbi - annak felmondását követő 180 naptári napon belül érvényesítheti az állami kezességvállalásból eredő jogait az állami adóhatóságnál. E határidő elmulasztása jogvesztéssel jár. A hitelintézet az állami kezesség beváltását az adóhatóságnál kezdeményezheti a melléklet szerinti igénylőlap felhasználásával a 10032000-01907027 NAV Állami kezesség beváltás folyósítási számla ellenében.

(4) Az állami kezesség beváltásánál a Nemzeti Adó- és Vámhivatal az adózás rendjéről szóló törvény szerint jár el. A beváltás iránti kérelmet elutasítja, ha a hitelintézet eljárása a kölcsönnyújtásnál nem felelt meg e rendeletben meghatározott feltételeknek.

Érdemi indokolás

Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

C) cikk (2) Senkinek a tevékenysége nem irányulhat a hatalom erőszakos ... gyakorlására, Az ilyen törekvésekkel szemben törvényes úton mindenki jogosult és köteles fellépni.

R) cikk (2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen.

V. cikk Mindenkinnek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához..

VI. cikk (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. (2) Az állam jogi védelemben részesíti az otthon nyugalomát.

XIII. cikk (1) Mindenkinnek joga van a tulajdonhoz.

XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. (2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinnek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

XXIV. cikk (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni. (2) Mindenkinnek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.

XXVIII. cikk (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. (7) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti

A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelmét nem kizárólag a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság I.K.27.151/2019/11. számú bírósági és a NAV Fellebbviteli Igazgatóság 2235237962 számú közigazgatási határozatával helybenhagyott Komárom-Esztergom Megyei NAV 9583362837 számú döntése okozza, hanem az annak alapjául szolgáló anyagi jogi norma, vagyis 1) a Rendelet 1. § -ban foglalt garantált hitelrészre 2) az 5. § (1) Az állami kezességvállalás időtartamára 3) a 7. § (2) bekezdésében foglalt állami kezesség érvényesítésére vonatkozó a felmondását követő 180 naptári napon belül 4) 5. § (2) bekezdésében foglalt garantált hitelrész a törlesztés következtében csökkenésére vonatkozó megfogalmazása is okozza.

Így a bírói döntés alkotmányosságának vizsgálata mellett az alkalmazott jogszabályhely alkotmányosságának vizsgálata is indokolt.

Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti az is, hogy az állami kezesség, mint állami támogatás jogosultja a polgári jogviszonyban Hitelező fél és az adóigazgatási eljárásban Adózó -mint állammal szembeni kötelezett- és mint a polgári jogviszonyban Fogyasztó és jelen eljárás Indítványozója között polgári peres eljárás van folyamatban az alapügyet tekintve és a jogvita lezárását megelőzően a Hitelező részére egy kérelem nyomán kifizetett állami kezesség sérti az Indítványozó azon jogát, hogy polgári jogvitáját független polgári bíróság döntse el, valamint sérti a Fogyasztó magas szintű védelmét is a 93/13 EGK irányelv azon rendelkezése alapján, hogy „mivel a tagállamok bíróságainak és közigazgatási szerveinek megfelelő és hatékony eszközökkel kell rendelkezniük ahhoz, hogy megszüntessék a fogyasztókkal kötött szerződésekben a tisztességtelen feltételek alkalmazását”.

„Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésére mint a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog sérelmére – az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján – csupán olyan esetben alapítható alkotmányjogi panasz, ha a sérelmesnek vélt bírósági eljárás közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt zajlott. Az Alkotmánybíróság legutóbb az 5/2017. (III. 10.) AB határozatában semmisítette meg a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésébe ütközés miatt abból az okból, hogy a bíróság helyben hagyott egy jogszabálysértő közigazgatási határozatot, ezzel mintegy «elfogadva» az alaptörvény-ellenességet.” {3071/2017. (IV. 19.) AB végzés, Indokolás [12]}. A tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogot az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése rögzíti, az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése „[a] közigazgatási hatósági eljárás vonatkozásában fogalmazza meg a tisztességes eljárás követelményét” {3265/2014. (XI. 4.) AB határozat, Indokolás [23]}.

Indítványozó a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz fordult jogorvoslatért a jogait sértő adóhatósági határozattal szemben, azonban a hatékony jogvédelmet az elmulasztotta biztosítani számára. Az Air. 79.§-ban foglaltakat sértvén nem kötelezte az adóhatóságot bizonyítási kötelezettsége teljesítésére a hivatalból indult megelőző eljárásban megállapított tényállás megalapozatlansága, hiányossága és irratlensége vonatkozásában.

„[a] bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel”

A bíróság nem tette lehetővé, hogy Indítványozó a helytállási kötelezettségét érintő adótarozás jogalapját és összecszerűségét vitathassa.

„Az ügy megítélése tehát abban az esetben maradna az Alaptörvény keretein belül, amennyiben az indítványozó az adóhatósági ellenőrzési alapeljárás megindításától gyakorolhatta az adózót megillető azon jogokat, amelyek lehetővé teszik, hogy a helytállási kötelezettségét érintő adótarozás jogalapját és összecszerűségét vitathassa. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor megállapította, hogy az indítványozónak e jogok gyakorlására nem nyílt lehetősége, amely – figyelemmel az Abh2. jogorvoslatához való joggal összefüggő indoklására is – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmét idézte elő. (22/2017. (IX. 11.) AB határozat)

A bíróság ítéletében megállapította, hogy 1. nem kell figyelemmel lenni a polgári perben vitatott jogi helyzetre, a vitatott követelésre, 2. nem kell vizsgálni, hogy garantált hitelrész folyósítása megtörtént, illetve mikor történt, sem pedig azt nem kell vizsgálnia a Korm.r. 5.§ (2) bekezdése alapján, hogy a kölcsön törlesztése akár részben is megtörtént-e és ezzel milyen mértékben csökkent a garantált hitelrész összege, mivel ez ugyancsak a követelés összecszerúségével kapcsolatos, a hitelintézet és felperes közötti polgári jogviszonyra tartozó kérdés és 3. számszaki ellenőrzés kizárólag a kérelemben megjelölt összeg és a közjegyzői okiratban foglalt összeg összevetésére terjed ki.

Indítványozó nem tud azonosulni ezen alaptörvényellenes logikával, hiszen így az állami költségvetésből korlátlanul, ellenőrizetlenül, jogalap nélkül kerülnek kifizetésre állami támogatások, csupán egy egyoldalúan meghatározott összeggel kitöltött kérelem benyújtása alapján és mely az Indítványozó oldalán állammal szembeni kötelezettségévé válik és minden jogalapbeli, összecszerúségbeli vitásból ki van zárva (fegyveregyenlőség elve). Indítványozó hivatkozott a Kúria egy azonos ügyben hozott határozatára is, mely szerint *„Abban az esetben, ha a rendelkezés meghatározott összeget tartalmaz, amelyet a hatóság számolt ki, pontosan ki kell munkálnia, hogy milyen adatok és az azokkal végzett milyen számtani műveletek alapján, melyik jogszabály rendelkezésének alkalmazásával határozta meg az összeg mértékét. Abban az esetben pedig, ha a rendelkezés meghatározott összeget tartalmaz ugyan, de azt nem a hatóság számolta ki, az indokolásban az alkalmazott jogszabályhelyek megjelölésével részletesen ki kell fejtenie, hogy miért történt az összeggel kapcsolatos kötelezés, arról melyik szerv, mikor és milyen módon döntött, azt ki és mikor vitathatja.”* (KGD2018. 30). A Kúria ezen határozatot érdemi elbírálásra teljesen alkalmatlannak találta.

1-2) Garantált hitelrész és az állami kezesség fennállásának kelte (jogalapja) 4) garantált hitelrész csökkenése

A garantált hitelrész a Rendelet szerint az ingatlan **hitelbírálatkori hitelbiztosítéki értékének 60-100% közötti összege**. A garantált hitelrészt **nem befolyásolja a hitelbiztosítéki érték későbbi változása**, tehát fix összeg. Ez jelen esetben 1.380.000 Ft értékben került meghatározásra.

A garantált hitelrész megjelölése **nem jelenti, hogy azt teljeskörűen ki kell fizetni**, az csak egy maximális keret.

Az állami kezesség fennállása a **folyósítás napjától áll fent** a Rendelet szövegezése szerint. Tehát a folyósítás napjának, a folyósított garantált hitelrész összegének vizsgálata elengedhetetlen, hogy a jogalapja alátámasztva legyen az állami kezesség fennállásának, valamint a hozzá kapcsolódó kamat és kezelési költség számítása is megtörténhessen. A Rendelet szerint **a tölesztéssel a garantált hitelrész csökken**.

Indítványozó igen „szerencsésnek” érezheti magát akörben, hogy az állami kezesség jogosultja, a Hitelező a polgári pert kikerülve „csak” 1.905.906 Ft +kamatt+kezelési költséget -összesen 2.129.193 Ft-jelölt meg állami kezesség beváltására irányuló kérelmében.

Az 1.380.000 Ft garantált hitelrész ellenére a NAV 1.905.906 Ft-ot kifizetett, melyből látható, hogy kérelmező Hitelező akár 50.000.000 Ft-ot is beírhatott volna, mely szabad szemmel is látható eltúlzott kifizetés mellett Indítványozó számára állammal szembeni kötelezettséget előíró határozattal szemben a jogorvoslatért fizetendő illetékek is magasabbak, illetőleg Indítványozó ellen adóvégrehajtási eljárás folyik, amit semmilyen garanciális eljárás nem előzött meg.

Indítványozó tájékoztatta mind az Adóhatóságot, mind a bíróságot, hogy ugyanezen 1.905.906 Ft tőkerész a Központi hitelinformációs rendszerről szóló 2011. évi CXXII. törvény alapján bíróság által már jogerősen törlése került.

3) Állami kezesség érvényesítésének határideje

A bíróság mellőzte Indítványozó azon sérelmét is, hogy az állammal szembeni kötelezettség a fentiekén túl azért sem kerülhetett volna előírásra, mert az állami támogatás kifizetésére Hitelezőnek már megszűnt a jogalapja.

„Valamely ágazati közigazgatási jogszabályban nevesített anyagi jogi határidő esetén e határidő elteltét követően a hatóságnak nincs lehetősége szankciót alkalmazni, különben e határidők léte veszítené el az értelmét. Különösen irányadó ez abban az esetben, ha az ágazati jogszabály nem egyszerűen eltérő határidőt határoz meg (a Ket.-hez képest), hanem pontos, naptári napban meghatározott végső határidőt állapít meg. Ebben az esetben a szubjektív (a hatóság tudomására jutástól számított) és az objektív (a jogsértő cselekménytől számított) határidők közötti különbségtételre, illetve a határidő bármilyen okból bekövetkező túllépésére a jogszabály erejénél fogva (ex lege) nincs lehetőség.”(5/2017. (III. 10.) AB határozat)

A Rendelet szerint a Kérelmező az állami kezességvállalással érintett hitelszerződés **felmondását követő 180 naptári napon belül érvényesítheti** az állami kezességvállalásból eredő jogait az állami adóhatóságnál. **E határidő elmulasztása jogvesztéssel jár.**

„Alkotmányossági kérdés, hogy a jogalkalmazó szervek a jogalkotó által meghatározott kötelezettségeiket teljesítsék, és ne hozzanak meg olyan döntéseket, amelyekre a jogszabályok szövege szerint nincs lehetőségük. A tisztességes hatósági eljáráshoz való alaptörvényben biztosított jogból az következik, hogy a közigazgatási hatóságok számára a jogalkotó által meghatározott határozathozatali és szankcióalkalmazási határidő elmulasztásának ódiumát a mulasztó, jogszabályi kötelezettségüket határidőben nem teljesítő hatóságok, ne pedig az ügyfelek viseljék. Ezért ennek jövőbeni biztosítására az Alkotmánybíróság alkotmányos követelményt állapított meg.”(5/2017. (III. 10.) AB határozat)

Jelen ügyben a polgári perben vitatott szerződés azonnali hatályú felmondása 2017.11.21-én történt meg, a Kérelmező viszont kérelmét 180 napon túl, 2018.05.23-án nyújtotta be az Adóhatósághoz.

A rendeletben fogalmazott 180 naptári napos határidő anyagi jogi határidő, így az állami támogatást jogtalanul fizette ki az adóhatóság és jogtalanul írta elő Indítványozóval szemben.

Az adóhatóság által hivatkozott Ptk.-beli kezesség jelen ügyre nem vonatkoztatható, hiszen a Magyar Állam nem volt a szerződés alanya, a kezesség a közjogi aktusok révén, közjogi törvényen alapul. **A Ptk. tárgyi hatálya nem terjed ki a Magyar Állam/NAV és Kérelmező jogviszonyára.**

KGD2014. 126.

Az állami kezességvállalással biztosított hitelkihelyezés során a bank belső szabályzata nem rontja le a jogszabályi feltételeket [2003. évi XCII. tv. 117. §; 4/2005. (I. 12.) Korm. rendelet 1. §, 2. §]

EBH2006. 1575.

Az állami kezesség beváltásakor a kezessel szemben nem polgári jogi jogviszonyban lép fel a jogosult, mert a közjogi aktusok alapján létrejött kezesség ezt a jogi természetét változatlanul megtartja [1996. évi CXII. törvény 78. §; 1959. évi IV. törvény 276. §; 30/2000. (III. 10.) Korm. rendelet 7. §].

EBH2004. 1074.

Az adóhatóság hatáskörébe tartozik az állami kezességgel kapcsolatos hatósági ellenőrzés [1992. évi XXXVIII. tv. 33. §; 151/1996. (X. 1.) Korm. rendelet; 1990. évi XCI. tv. 3. §].

BH2013. 26.

Az állami készfizető kezesség - a számos közjogi elem miatt - nem azonos a polgári jog által szabályozott kezességgel. Az állam csak a jogszabályokban rögzített állam által támogatni kívánt célnak és szabályozásnak megfelelő hitelhez biztosítja a készfizető kezességet [2003. évi XCII. törvény 117. §, 1996. évi CXII. törvény 78. §, 317/2001. (XII. 29.) Korm. rendelet 2. §, (1) bekezdés, 7. § (1), (2) bekezdés].

EBH2013. K.7.

Az állami készfizető kezesség - a számos közjogi elem miatt - nem azonos a polgári jog által szabályozott kezességgel. Az állam csak a jogszabályokban rögzített, állam által támogatni kívánt célnak és szabályozásnak megfelelő hitelhez biztosítja a készfizető kezességet [2003. évi XCII. törvény 117. §, 1996. évi CXII. törvény 78. §, 317/2001. (XII. 29.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdés, 7. § (1) és (2) bekezdés].

AEÉ 2006/11.

Az adóhatóságnak az állami garancia beváltására irányuló kérelem elbírálása során vizsgálnia kell a garanciabeváltás (kezesség) jogszabályban előírt feltételeinek teljesülését. Amennyiben a hitelintézet eljárása a feltételeknek nem felel meg, az állami garancia beváltása iránti kérelmet el kell utasítani.

KGD2007. 147.

A közjogi aktus alapján létrejött kezesség esetében az adóhatóság a közjog szabályai szerint jár el [1996. évi CXII. törvény 78. §, 1959. évi IV. törvény 276. §, 30/2000. (III. 10.) Korm. rendelet].

KGD2009. 93.

A kezesség beváltása iránti kérelmet nem a polgári jogi kezesség rendelkezései alapján kell elbírálni [151/1996. (X. 1.) Korm. rendelet 7-8. §, 15/2001. (III. 3.) FVM rendelet 88-89. §].

EBH2014. K.23.

Az állami kezességvállalás beváltása során az adóhatóság jogosult vizsgálni a Hpt., a Ptk. hitelezőre vonatkozó rendelkezéseinek betartását, így a Ptk. 273. § és 276. § rendelkezéseit. Indokolatlanul késedelmesen teljesített azonnali hatályú felmondás folytán a követelés behajthatatlanná válása miatt a kezes szabadul [1959. évi IV. tv. 276. § (2) bek.; 1996. évi CXII. tv. 78. § (1), (4) bek.; 2003. évi XCII. tv. 117. § (1), (3) bek.]

Az állami kezesség jogosultja és a Magyar Állam közötti jogviszonyban az állami kezességgel érintett szerződés **felmondásának csak annyiban van jelentősége, hogy egyrészt attól a naptól kezdődik a beváltásra nyitvaálló határidő, másrészt az állami kezesség azon napig áll fenn, ügyleti kamat csak addig a napig számolható.** (AEÉ 2009/12. Apeh-Irányelv, Állami kezességvállalás esetén, ha az államilag támogatni kívánt cél megghiúsul, már nem áll fenn az a jogviszony, amelyhez az állam a központi költségvetés útján támogatást kívánt nyújtani. Ebből következően az államot - mint kezes - kizárólag a kölcsönszerződés fennállása alatt az adós által fizetendő és szerződésben rögzített kamatmérték terheli. Ezt követően a pénzügyintézet által meghatározott piaci kamatért, melyet a pénzügyintézet az adós esetleges fizetési késedelme vagy jogosulatlan igénybevétel esetén alkalmaz, az államnak nem kell helytállnia)

Indítványozó a fentiekben kifejtett alapjogi sérelmeket az adóigazgatási eljárással kapcsolatban is fenntartja. Szintén nem volt nyilatkozattételi, indítványozási joga illetőleg nem volt lehetősége a helytállási kötelezettsége jogalap és összecszerűsége vitatására, jogorvoslati lehetősége kizárt volt.

„Az eljárás megindulásáról való értesítés garanciális jelentőségű az ügyféli részvételi jogok gyakorlása szempontjából, mivel az eljárás megindulásáról való értesítés minden ügyféli eljárási jognak alapvető feltétele [lásd ehhez: Európa Tanács Miniszteri Bizottsága jó közigazgatásról szóló R. (2007) 7. számú ajánlása és függeléke, 8. cikk és – nagyszámú ügyfélre vonatkozóan – a 15. cikk; az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága R. (87) 16. számú ajánlása a nagyszámú ügyfelet érintő hatósági eljárásokról; Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikk a megfelelő ügyintézéshez való jogról, 2. a) pontja]. Az eljárás megindításáról való értesítés tehát a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog egyik alapvető garanciája. Amennyiben az ügyfél nem értesül az eljárás megindításáról, az elsőfokú

eljárásban biztosított számos ügyféli jogával nem tud élni, így például az iratmegismerési, nyilatkozattételi, indítványtételi jogával. A bizonyítékok megismeréséhez való jog szintén a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog szerves részét képezi, mert az ügyfél a bizonyítékok megismerését követően tudja kialakítani a hivatalból indított, felelősséget megállapító hatósági eljárásokban a védekezését. A nyilatkozattételhez és a védekezéshez való jog érvényesülése feltételezi, hogy az ügyfél megismerhesse a hatóság bizonyítási eljárását, az annak keretében megszerzett bizonyítékokat, amelyekre a hatóság az ügyfelet érintő döntéseit alapozza {3223/2018. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [36] pont}. A bizonyítékok megismertetése az ügyféllel – az eljárásról való értesítés elmaradása esetén – orvosolhatná az abból eredő hátrányokat, azonban annak elmaradása tovább fokozza az ügyféli jogok sérelmét. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az eljárás megindulásáról való értesítés joga, valamint a bizonyítékok megismerésének joga a nyilatkozattételhez és a védekezéshez való jogon keresztül a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog értelmezési tartományához szükségképpen hozzátartozik.

[34] A konkrét eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vétele alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz való jog. Az eljárás megindításáról való döntés, valamint a bizonyítékok ügyféllel való ismertetésének elmaradása olyan eljárási szabálysértések, amelyek kihatnak az ügy érdemére. A tisztességes eljáráshoz való jog alapján az egyes eljárási garanciák olyan értéket jelentenek, amelyek megszegése vagy be nem tartása kihat az ügy érdemére, az ügy kimenetelétől függetlenül. A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme úgy is bekövetkezhet, hogy nem áll fenn oksági kapcsolat a lényeges eljárási szabálysértés és az ügy konkrét kimenetele között, azonban az ügyféli jogok érvényesíthetősége olyan sérelmet szenved, amely az eljárás egészét és körülményeit figyelembe véve eléri az alaptörvényellenesség szintjét. A konkrét esetben az eljárás megindításáról való értesítés, valamint a bizonyítékok ismertetésének elmaradása olyan eljárási szabálysértésnek minősülnek, amelyek érdemben kihatnak – az eljárás kimenetelétől függetlenül – az alapvető ügyféli jogok (pl. az indítványozási, észrevételezési, valamint a jogorvoslati jog) gyakorolhatóságára, ezáltal sérül a tisztességes eljáráshoz való jog.” (3311/2018. (X. 16.) AB határozat)

Az elsőfokú hatóság beleavatkozott Indítványozó polgári jogviszonyába és a másik ellenérdekelt fél kérésére, annak előadására kifizette az állami kezességet, melyet aztán Indítványozó terhére állammal szembeni kötelezettségévé tett minden garanciális jellegű vizsgálat nélkül.

A NAV határozatában foglaltak szerint:

„A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága a Takarékszövetkezet Nyilvánosan Működő Részvénytársaság javára, az állami kezességvállalás beváltására vonatkozó kérelme alapján hozott 7138683334 ügyiratszámú határozatának megfelelően 2.129.439 Ft – kezességvállalás érintett kölcsön, valamint kamat és kezelési költség szerinti- összeg kiutalására került.”

Elmulasztotta vizsgálni egyáltalán az állami kezesség fennállásának tényét, annak összecszerüségét és a kifizetésére nyitvaálló anyagi jogvesztő határidőt.

Kötelezettségét előíró határozatában nem indokolta a kötelezés mértékét, annak számítási módját, annak alátámasztásul bizonyítékokat nem csatolt, jogorvoslati lehetőségről nem tájékoztatott.

Az adóigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatakor halasztó hatály nincsen, így az állammal szembeni kötelezettséget előíró határozat azonnal végrehajthatóvá vált.

Az adóhatóság úgy küldte adóvégrehajtás alá Indítványozót, hogy számára sem az elsőfokú, sem a másodfokú eljárásban semmilyen garanciális eljárás azt nem előzte meg.

„A végrehajtási intézkedés ugyanis jellegénél fogva alkalmas arra, hogy mások (pl. a munkaadó, a lakótársak) előtt kedvezőtlen színben tüntesse fel az adóst, mint olyan embert, akivel szemben hatósági kényszert kell alkalmazni kötelezettségének teljesítése érdekében. Az Alkotmánybíróság ezzel kapcsolatban arra is nyomatékosan rámutat: az emberi méltósághoz való jog korántsem csupán a jó hírnévhez való jogot foglalja magában, hanem egyebek között a magánszféra védelméhez fűződő jogot is. Ennél fogva az is ellentétes az emberi méltósághoz való alapvető joggal, ha valakivel szemben kellő alap nélkül alkalmaznak hatósági kényszert, s ezáltal az állam indok nélkül avatkozik be a magánszféra körébe tartozó viszonyokba.” (46/1991. AB határozat)”

Adóhatóság már fizetési letiltást foganasított Indítványozóval szemben annak Munkáltatójánál.

Tájékoztatta már Indítványozót, hogy ingatlana is fedezetül szolgál adó tartozásának.

Az uniós jogban a lakóhely tiszteletben tartásához való jog a Charta 7. cikkében biztosított alapvető jog

E tekintetben az Emberi Jogok Európai Bírósága megállapította egyrészt, hogy a lakóhelyül szolgáló lakás elvesztése a lakóhely tiszteletben tartásához való jog legsúlyosabb megsértésének minősül, másrészt pedig, hogy az ilyen jogsértés kockázatának kitett személynek főszabály szerint képesnek kell lennie arra, hogy felülvizsgálta ezen intézkedés arányosságát (lásd az EJEB 19009/04. sz., McCann kontra Egyesült Királyság ítéletet, 50. §, Ítéletek és Határozatok Tára 2008 és a 27183/04. sz., Rousk kontra Svédország ítéletet, 137. §).

Adóhatóság közvetlenül egy vitatott polgári jogviszonyból eredő jogvitát bíralt el bírói jogállás hiányában, a pártatlanság követelményét mellőzve.

Lényegében egy a fizetési meghagyáshoz hasonló eljárást folytatott le, ahol a polgári jogviszony egyik félnek kérelmére úgy mond fizetési meghagyást (végrehajtható adóhatósági határozatot) adott ki és melyre a másik félnek (Indítványozónak) 15 napos fizetési határidőt szabott.

Ha figyelembe vesszük az eljáró adóhatóságok és a közigatási bíróság döntését, mely szerint az állami kezességre érvényes közjogi viszonyt leválasztja az alapügyben levő polgári jogviszonyról, akkor előfordulhatnak azon esetek is, hogy a Hitelező egyáltalán nem teljesít, vagy nem olyan mértékben teljesít, vagy teljesít, de a Fogyasztó azt már visszafizette és mégis az állami kezességet igénybeveszi és az adóhatóság azt állammal szembeni kötelezettségként előírja.

A kölcsön folyósítására a Hitelező 10 év alatt nem adta ki az azt alátámasztó számviteli dokumentumot.

Ezen kötelezettsége fennállna az Üzletszabályzata szerint, fennáll a Pp. rendelkezései szerint is.

A Polgári perben sem tette meg, ezért már pénzbüntetés kiszabása is megtörtént a bíróság által.

Összefoglalva a fentieket, sérelmezem, hogy egy ellenérdekelt fél kérelmére egy közhatalmat gyakorló szerv minden értesítés nélkül, minden érdemi nyilatkozat megtételére való felhívás nélkül, minden bizonyítás nélkül, minden jogorvoslati lehetőség nélkül és a hatályos jogszabályokat figyelmen kívül hagyván egy állammal szembeni kötelezettséget előíró határozatot hozott velem szemben. Mivel ez az összeg teljesen jogtalan, a végrehajtás indokolatlan, így azt nem fizettem ki 15 napon belül, ami következtében egyből adó végrehajtás alá kerültem.

A fizetésem letiltásra kerül, a teljes megalázást kell elszenvednem a munkahelyemen, ahol a pénzügyi osztályon dolgozom. Mind a külföldi vezetőség, mind a magyar vezetőség, a tárhelyhez hozzáféréssel rendelkezők, az ügyvédek, a könyvvizsgálók, a kollégák tudomást szereztek a végrehajtásról, ami a megbecsülésemet, megbízhatóságomat kérdőjelezi meg.

A szemükben van, hogy nem tartják elképzelhetőnek, hogy a NAV, mint a legfőbb pénzügyi ellenőrző szerv indokolatlan végrehajtást folytatna.

Állami kényszert alkalmaznak velem szemben, az ingatlanom esetleges elvételével is fenyegetve, miközben semmi lehetőségem nincsen bizonyítani illetőleg a NAV nem teljesítette kötelező bizonyítási kötelezettségét sem.

A polgári jogviszonyokban aki követel, annak kell bizonyítani. Ezt elkerülendő ment a Kérelmező a NAV-hoz, akinek a 93/13 EKG irányelv szerint eszközzel kell rendelkezni ahhoz, hogy a tisztességtelen szerződési feltételeket megszüntesse. Az irányelv melléklete szerint tisztességtelen a feltétel ha m) megadják a jogot az eladó vagy szolgáltató számára annak megállapítására, hogy az áruk vagy szolgáltatások megfelelnek-e a szerződésnek, illetve megadják azt a kizárólagos jogot, hogy a szerződés bármely feltételét az eladó vagy szolgáltató értelmezze; o) kötelezik a fogyasztót kötelezettségei teljesítésére akkor is, amikor az eladó vagy szolgáltató nem teljesíti saját kötelezettségeit. Hivatkozok a Curia C-632/17, C-448/17 és C-176/17 döntéseire.

A állami kezesség kiutalását kérelmező által beadott kimutatás egy egyoldalú kimutatás, az nem joghatályos, az a követelés fennállását nem bizonyítja.

Alulírott az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel kijelentem, hogy előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványommal összefüggésben nevem nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

A Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt bírósági eljárásban képviselő jogi képviselőm nevének nyilvánosságra hozatalához nem járulok hozzá.

Komárom, 2019.05.31.

Mellékletek:

- I1 9583362837 számú Elsőfokú NAV határozat
- I2 Fellebbezés
- I3 2235237962 számú Másodfokú NAV határozat
- I4 Állami kezesség beváltására irányuló kérelem
- I5 Felmondás
- I6 Kölcsönszerződés
- I7 Írásbeli válasz a felmondásra
- I8 Tértivevény I7 kézbesítéséről
- I9 Tértivevény KAIG-hoz intézett tájékoztatás kézhezvételéről
- I10 Hitelező Üzletszabályzata
- I11 Jegyzőkönyv iratbetekintés megtagadásáról
- I12 Határozat iratbetekintés tárgyában
- I13 Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete
- I14 Keresetlevél bírósági felülvizsgálathoz